

- ii. στοιχεία τα οποία αποδείκνυαν την εν τοις πράγμασι αρμονική συνύπαρξη των επίμαχων σημάτων στην αγορά πλέον της δεκαετίας, χωρίς να έχει ασκηθεί από τις παρεμβαίνουσες καμία προσφυγή λόγω παραβάσεως της νομοθεσίας, στοιχείο το οποίο συνιστά ισχυρή ένδειξη ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως κατά τον κρίσιμο χρόνο.

Κατά συνέπεια, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο: (1) να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-184/13 και να αναπέμψει την αίτηση στο ΓΕΕΑ ώστε να προβεί στα περαιτέρω και (2) να διατάξει την καταβολή των δικαστικών της εξόδων.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Βέλγιο) στις 17 Ιουλίου 2015 —
Hilde Orleans κ.λπ. κατά Vlaams Gewest, έτερος διάδικος; Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen**

(Υπόθεση C-387/15)

(2015/C 354/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers

Καθή: Vlaams Gewest

Παρεμβαίνουσα: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Προδικαστικό ερώτημα

Το GRUP περιλαμβάνει πολεοδομικές διατάξεις δεσμευτικού χαρακτήρα στις οποίες ορίζεται ότι η ανάπτυξη περιοχής (ειδικότερα για λιμενικές επιχειρήσεις και επιχειρήσεις που σχετίζονται με το νερό, για λογιστικά πάρκα, για υδάτινες υποδομές και για υποδομές των συγκοινωνιών και των μεταφορών) με φυσική αξία (περιοχή ενός είδους φυσικού οικοτόπου ή ενός είδους βιοτόπου για τον οποίο έχει ορισθεί η οικεία ζώνη ειδικής προστασίας), η οποία συμβάλλει στους στόχους διατήρησης της οικείας ζώνης ειδικής προστασίας, είναι δυνατή μόνο μετά τη διαμόρφωση ενός βιώσιμου βιοτόπου σε φυσικές ζώνες (εντός της περιοχής Natura 2000) και μετά από απόφαση της Vlaamse regering [Φλαμανδικής Κυβερνήσεως] κατόπιν γνωμοδότησεως της αρμόδιας για τη διατήρηση της φύσεως φλαμανδικής διοικητικής αρχής —στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση πολεοδομικής άδειας με σκοπό την υλοποίηση των προαναφερθέντων στόχων— ότι η βιώσιμη δημιουργία των φυσικών ζωνών είναι επιτυχής.

Μπορούν αυτές οι πολεοδομικές διατάξεις, με τις θετικές συνέπειες για τη δημιουργία φυσικών ζωνών τις οποίες προβλέπουν, να ληφθούν υπόψη για τον κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους ⁽¹⁾ προσδιορισμό των ενδεχόμενων σημαντικών επιπτώσεων και/ή την πραγματοποίηση δέουσας εκτιμήσεως, ή μπορούν αυτές οι πολεοδομικές διατάξεις να χαρακτηριστούν μόνον ως «αντισταθμιστικά μέτρα» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας για τους οικοτόπους, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην εν λόγω διάταξη;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).